

Lovforslag nr. L 104. Fremsat den 10. december 2003 af socialministeren (Henriette Kjær)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social service og ligningsloven

(Forbedringer af ledsageordningen, præcisering af kvindekrisecentrenes virksomhed, indførelse af hjemmel til at drive døgnhuse m.v.)

§ 1

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 764 af 26. august 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 29 a indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Der indbetales af kommunen efter § 17 f, stk. 3, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension bidrag til den særlige pensionsopsparing af den særlig supplerende ydelse. Socialministeren kan efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætte nærmere regler om bidragsbetaling og indberetning. Indbetales opsparingsbeløbet ikke rettidigt, finder reglerne i § 17, stk. 2-5 og 7, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension tilsvarende anvendelse.«

2. § 31 affattes således:

»§ 31. Kommunen yder 15 timers ledsagelse om måneden til unge mellem 16 og 18 år, som ikke kan færdes alene på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Dette gælder dog ikke for unge mellem 16 og 18 år, som har et døgnophold efter § 40, stk. 2, nr. 4, 5 og 11.

Stk. 2. Modtageren kan opspare timer inden for en periode på 6 måneder. Kommunen fastsætter retningslinier herfor.

Stk. 3. Modtagerens udgifter til ledsagerens befordring og andre aktiviteter med tilknytning til ledsageordningen kan dækkes med et beløb

på op til 650 kr. årligt. Beløbet ydes af kommunen efter anmodning fra modtageren.

Stk. 4. Socialministeren kan fastsætte regler om betingelser for ledsageordningen.«

3. I § 78 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Modtagerens udgifter til ledsagerens befordring og andre aktiviteter med tilknytning til ledsageordningen kan dækkes med et beløb på op til 650 kr. årligt. Beløbet ydes af kommunen efter anmodning fra modtageren.«

Stk. 4-5 bliver herefter stk. 5-6.

4. I § 93 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Amtskommunen kan oprette pladser til midlertidigt ophold i døgnhuse med behandlingsunderstøttende rammer til personer med sindslidelser, som for en kortere periode har behov for behandlingsmæssig støtte og pleje, mens deres situation stabiliseres.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

5. I § 93, *stk. 2*, der bliver *stk. 3*, indsættes som 3. pkt.:

»Amtskommunen træffer afgørelse om optagelse i døgnhuse efter *stk. 2*.«

6. Efter § 93 indsættes:

»§ 93 a. Amtskommunen sørger for, at der er det nødvendige antal pladser til midlertidigt ophold i boformer til kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i

F. t. l. vedr. social service m.v.

relation til familie- eller samlivsforhold. Kvinderne kan være ledsaget af børn, og de modtager under opholdet omsorg og støtte. Optagelse i boformen kan ske anonymt ved egen henvendelse eller ved henvisning fra offentlige myndigheder. Lederen træffer afgørelse om optagelse.«

7. I § 95, stk. 2, indsættes efter »§§ 91-94«: », jf. dog stk. 3«.

8. I § 95 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Beboerne i døgnhuse efter § 93, stk. 2 betaler ikke for ophold eller for den øvrige hjælp, der tilbydes under opholdet.«

Stk. 3. bliver herefter stk. 4.

9. I § 130, stk. 2, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) Amtskommunale døgnhuse efter § 93, stk. 2«.

Nr. 3-4 bliver herefter nr. 4-5.

10. I § 131, stk. 2, og § 132, stk. 1, indsættes efter »boformer efter«: »§ 93 a og«.

11. I § 136 indsættes som *stk. 9*:

»Stk. 9. Det beløb, der er nævnt i § 31, stk. 3, og § 78, stk. 4, reguleres en gang årligt, den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste kronebeløb. Regulering foretages første gang den 1. januar 2005.«

12. § 146 ophæves.

§ 2

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 791 af 17. september 2002, som ændret bl.a. ved § 431 i lov nr. 453 af 10. juni 2003 og senest ved § 1 i lov om ændring af ligningsloven (Forhøjet befordringsfradrag til pendlere i udkantkommuner m.v.), som vedtaget af Folketinget den 27. november 2003, foretages følgende ændring:

1. I § 7, nr. 9, ændres »§ 84« til: »§ 31, stk. 3, § 78, stk. 4, og § 84«.

§ 3

Loven træder i kraft den 1. marts 2004.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget indeholder følgende 5 delelementer:

1. Hjemmel til administrativt at fastsætte nærmere regler for betaling af udgifter til SP-bidrag af den særlig supplerende ydelse, jf. servicelovens § 29 a.
2. Udvidelse af ledsageordningen. Med lovforslaget får unge mellem 16 og 18 år, som opfylder betingelserne i servicelovens § 31, ret til ledsagelse. Desuden får personer, der har en ledsageordning efter serviceloven §§ 31 og 78, et årligt beløb til dækning af udgifter til ledsageren.
3. Indførelse af hjemmel til at drive døgnhuse. Med lovforslaget indføres der hjemmel til, at amterne kan oprette døgnhuse, der er målrettet personer med sindslidelser, som for en kortere periode har brug for at bo i faste rammer og med støtte omkring sig.
4. Præcisering af kvindekrisecentrenes virksomhed. Med lovforslaget præciseres kvindekrisecentrenes virksomhed overfor kvinder, som har været udsat for fysisk, psykisk eller seksuel vold fra ægtefælle eller samlever.
5. Ophævelse af revisionsbestemmelsen i servicelovens § 146.

1. SP-bidrag

Baggrund og gældende ret

Baggrunden for lovforslaget er vedtagelsen af lov nr. 1066 af 17. december 2002 om ændring af lov om social service, lov om aktiv socialpolitik, pensionsbeskatningsloven, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og lov om en arbejdsmarkedsfond (forbedring af regler om pasning i hjemmet af børn med handicap).

Med loven blev der blandt andet skabt ret til at modtage en særlig supplerende ydelse i forbindelse med ledighed fra deltidsarbejde, jf. servicelovens § 29 a. Med loven indførtes ligeledes pligt til betaling af ATP-bidrag for den særlig supplerende ydelse og tabt arbejdsfortjeneste, jf. servicelovens § 29.

For både den tabte arbejdsfortjenestes og den særlig supplerende ydelses vedkommende blev der vedtaget bestemmelser, der giver socialministeren hjemmel til administrativt at fastsætte regler om betaling af udgifter til ATP-bidrag efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Allerede før vedtagelsen af lov nr. 1066 af 17. december 2002 blev der indeholdt SP-bidrag, jf. ATP-lovens § 17 f, stk. 1, i den tabte arbejdsfortjeneste, jf. serviceloven § 29. Baggrunden herfor er, at der skal indeholdes arbejdsmarkedsbidrag af § 29-ydelsen, jf. lov om en arbejdsmarkedsfond. Regler om fremgangsmåden ved betaling af SP-bidrag af tabt arbejdsfortjeneste til Told og Skat findes i lov om en arbejdsmarkedsfond.

Den særlig supplerende ydelse, jf. servicelovens § 29 a, er ikke omfattet af reglerne i lov om en arbejdsmarkedsfond, idet der er tale om en dagpengelignende ydelse. Selve hjemlen til at opkræve SP-bidrag af den særlig supplerende ydelse er på den baggrund indsat i ATP-lovens § 17 f, stk. 3, jf. § 2 a, stk. 4. ATP-loven indeholder ikke regler om betaling af SP-bidrag. På den baggrund er det nødvendigt, at der tilvejebringes en særlig hjemmel for socialministeren til administrativt at fastsætte regler om betaling af udgifter til SP-bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension i servicelovens § 29 a, stk. 6.

Reglerne om indeholdelse af SP-bidrag i den særlig supplerende ydelse indføres i Socialministeriets bekendtgørelse om tilskud efter servicelovens § 28 og § 29 til pasning af børn med handicap eller langvarig sygdom, idet denne bekendtgørelse indeholder de administrativt fastsatte regler for indeholdelse af ATP-bidrag.

Der henvises til lovforarbejderne til lov nr. 454 af 10. juni 1997 om social service (L 229 1996-1997): Folketingstidende 1996-1997: Till. A 5508, Till. A 4906, FF 6072, Till. B. 1185, FF 7861, Till. B 1428, FF 8295, Till. C 833 og (L 7 2002-2003): Folketingstidende 2002-2003, Till. A 552, Till. A 540, FF 391, Till. B 70, FF 2412, FF 2946, Till. C 138.

Formålet med lovforslaget

Formålet med denne del af lovforslaget er at tilvejebringe hjemmel for socialministeren til administrativt at fastsætte regler for betaling af bidrag til den særlige pensionsopsparing, SP-bidrag, af ydelser efter servicelovens § 29 a, den særlig supplerende ydelse.

2. Ledsageordningen

Baggrunden for forslaget

Forslaget om udvidelse af ledsageordningen er et led i regeringens handlingsplan for handicapområdet fra februar 2003.

Det fremgår bl.a. af handlingsplanen, at regeringen ønsker at udvide ledsageordningen, fordi et centralt element i hverdagen er muligheden for at deltage i fx fritids- og kulturaktiviteter. Den mulighed skal handicappede ikke være afskåret fra.

Udvidelsen foreslås udmøntet i dels en ret for de unge mellem 16 og 18 år til at få ledsagelse, dels en dækning af ledsagerens udgifter til befordring og andre aktiviteter med tilknytning til ledsageordningen med et beløb på op til 650 kr. årligt. Beløbet er skattefrit.

Indholdet af ledsageordningen – gældende ret

Til unge mellem 16 og 18 år, som på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsniveau ikke kan færdes alene, kan kommunen efter en konkret vurdering tilbyde op til 15 timers ledsagelse om måneden, jf. servicelovens § 31.

Ledsageordningen for unge er i modsætning til ledsageordningen for voksne kun rettet mod hjemmeboende, og den unge skal have forældrenes accept til at få ledsagelse.

Det er kommunalbestyrelsen, der efter en konkret vurdering træffer afgørelse om, hvorvidt den unge opfylder betingelserne for at få ledsagelse. Afgørelsen er uafhængig af, hvad ledsagelsen ønskes brugt til.

Den berettigede personkreds til ledsageordningen såvel efter servicelovens § 31 som efter servicelovens § 78 kan fx være kørestolsbrugere og andre med svære bevægelseshandicap, blinde og stærkt svagsynede, personer med udviklingshæmning m.fl. Ordningen omfatter ikke personer med nedsat funktionsevne som følge af sindslidelse eller af sociale årsager. Det skyldes, at arbejdet med disse persongrupper stiller nogle særlige krav til indsigt og træning, som ligger ud over de kvalifikationer, som kommunens ledsagekorps forudsættes at have.

Ledsagelse ydes af kommunen som en naturalydelse af kommunalt ansatte ledsagere. Ledsageordningen omfatter selve ledsagelsen og de funktioner, der er di-

rette forbundet til ledsagelsen, som fx at hjælpe med at tage overtøj af og på og hjælp med kørestol. Ledsagelsen supplerer de øvrige serviceydelser men kan ikke erstatte dem og omfatter således fx ikke praktisk hjælp i hjemmet eller socialpædagogisk bistand. Der er heller ikke tale om, at ledsageren skal fungere som støtte- og kontaktperson eller besøgsven.

De berettigede kan bruge ledsagelse som en mulighed for at komme hjemmefra. Ledsagelsen kan benyttes til fritidsaktiviteter efter eget valg. Det kan fx dreje sig om at gøre indkøb, deltage i kulturelle og sociale aktiviteter uden at skulle bede fx familie og venner om hjælp.

Efter den nugældende ordning skal brugeren som altovervejende hovedregel selv afholde ledsagerens udgifter til befordring m.v. samt ledsagerens udgifter, hvis brugeren ønsker ledsagerens tilstedeværelse under aktiviteter, der skal betales for, fx biograf- eller restaurationsbesøg.

Kommunen/amtskommunen kan dog til personer, der modtager ledsagelse efter servicelovens § 78, i forbindelse med den enkelte ledsageopgave efter en konkret vurdering yde tilskud til brugerens udgifter til ledsagerens lokalbefordring. Desuden kan kommunen/amtskommunen afholde brugerens udgift til ledsageren, hvis ledsageren tilstedeværelse i det konkrete tilfælde skønnes at være nødvendig under aktiviteter, der skal betales for.

Der henvises til lovforarbejderne til lov nr. 454 af 10. juni 1997 om social service (L 229 1996-1997): Folketingstidende 1996-1997: Till. A 5508, Till. A 4906, FF 6072, Till. B. 1185, FF 7861, Till. B 1428, FF 8295, Till. C 833. Der henvises desuden til forarbejderne til lov nr. 400 af 6. juni 2002 om ændring af lov om social service (Revision og udvidelse af ledsageordningen, udvidelse af adgangen for fysisk og psykisk handicappede til selv at vælge hjemmehjælper) (L 167 2001-2002): Folketingstidende 2001-2002, Till. A 4387, Till. A 4379, FF 4728, Till. B 772, FF 6146, Till. B 1324, FF 7042, Till. C 489.

Formålet med lovforslaget

1) Ret for unge mellem 16 og 18 år til at få ledsagelse:

Forslaget vil forbedre unges mulighed for at komme uden for hjemmet til fritidsaktiviteter af forskellig art. Unge med handicap har som andre unge behov for at kunne komme hjemmefra, gøre indkøb og deltage i kulturelle og sociale aktiviteter. Dette vil øge muligheden for selvstændiggørelse og for at blive integreret i det sociale liv. Forslaget vil således øge muligheden for at omgås andre jævnaldrende, hvilket må anses for vigtigt, fordi vigtige sociale kontakter og interesser

ofte grundlægges i ungdomsårene. Forslaget vil desuden øge de unges mulighed for at komme uden for hjemmet, uden at det er forældrene, der ledsager dem eller i øvrigt administrerer ordningen for dem.

Med forslaget vil gruppen også få en opsparingsordning svarende til ordningen efter servicelovens § 78, der vedrører ledsagelse til voksne.

Siden ledsageordningen blev indført, har handicaporganisationerne jævnligt fremført, at unge mellem 16 og 18 år, som på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne ikke kan færdes alene, bør have samme ret til ledsagelse 15 timer om måneden, der gælder for voksne handicappede.

Med forslaget vil alle unge mellem 16 og 18 år, som bor hjemme og opfylder betingelserne i servicelovens § 31, få ret til ledsagelse. Unge, som har ophold på kost- eller efterskole, betragtes som hjemmeboende, medmindre deres ophold er besluttet af kommunen som en anbringelse uden for hjemmet.

Forslaget omfatter ikke unge mellem 16 og 18 år, som har døgnophold efter servicelovens § 40, stk. 2, nr. 4, 5 og 11. Unge, som efter disse bestemmelser har ophold i døgninstitution, familiepleje eller opholdssted, kan som hidtil få ledsagelse som en del af behandlingsindsatsen, hvis den er bevilget i forbindelse med visitationen. Der er tale om en præcisering af den personkreds, som i dag kan få ledsagelse efter servicelovens § 31. Der er således ikke tale om en indskrænkning af personkredsen.

2) Dækning af ledsagerens udgifter til befording eller andre aktiviteter:

Med forslaget vil modtageren af ledsagelse få ret til at få dækket udgifter til ledsageren med et beløb på op til 650 kr. årligt til befording og andre aktiviteter m.v., der skal betales for, fx biograf- eller restaurantbesøg. Kommunen dækker udgiften. Forslaget gælder både for unge mellem 16 og 18 år, der har en ledsageordning efter servicelovens § 31, og voksne som har en ledsageordning efter servicelovens § 78.

Det årlige beløb vil kunne udbetales til samtlige modtagere, hvis de henvender sig til kommunen og anmoder om det. Det forudsættes, at beløbet udbetales som et samlet beløb én gang årligt, og at udbetalingen kan ske på baggrund af de sandsynliggjorte udgifter, jf. den opgørelsesmetode, der anvendes i forhold til servicelovens § 84.

Dette forslag vil forbedre modtagerens mulighed for at deltage i kulturelle aktiviteter, der ikke er gratis, idet modtageren normalt skal betale både for sin egen og ledsagerens befording og entréindtægt.

Der er med forslaget ikke tilsigtet en ændring af muligheden for, at kommunen/amtskommunen som hidtil efter en konkret vurdering for personer som modtager ledsagelse efter servicelovens § 78, der vedrører ledsagelse til voksne, kan dække udgifter til ledsagerens lokalbefordring på en konkret ledsageopgave og kan afholde udgiften til aktiviteter, hvor ledsagerens tilstedeværelse skønnes at være nødvendig. Dette følger af § 7, stk. 2 i bekendtgørelse nr. 471 af 17. juni 2002 om betingelser for ledsageordning efter serviceloven. Det årlige beløb på 650 kr. skal ikke være forbrugt, før kommunen yder hjælp efter denne bestemmelse.

Beløbet er skattefrit, jf. lovforslagets § 2.

3. *Hjemmel til at drive døgnhuse for personer med sindslidelser*

Baggrund og gældende ret

Efter servicelovens § 138 har socialministeren hjemmel til at godkende, at der for en forsøgsperiode oprettes andre tilbud end dem, der er nævnt i serviceloven. Socialministeren kan endvidere godkende ordninger, der fraviger reglerne om visitation, ydelser og finansiering.

Siden 1990 har servicelovens § 138 (daværende bistandslov § 138 b) været brugt til forsøgsgodkendelser til drift af såkaldte døgnhuse i Viborg Amt (i perioden fra august 1990 og til 30. april 2004), i Nordjyllands Amt (i perioden fra 1. maj 1999 til 30. april 2002) og senest i Storstrøms Amt (i perioden fra 1. oktober 2002 til 30. april 2004).

Forsøgsgodkendelserne til at drive døgnhuse i medfør af § 138, har fraveget serviceloven med hensyn til visitation, brugerbetaling og finansiering. Det er således alene amtet, der træffer beslutning om ophold (fravigelse af udgangspunktet i kapitel 18 i serviceloven, hvor afgørelse om optagelse træffes efter indstilling fra opholdskommunen). Herudover er der ikke brugerbetaling på døgnhuse (fravigelse af § 95, stk. 2) og finansieringen afholdes fuldt ud af amtskommunen.

Forsøgsgodkendelsen har bl.a. indebåret, at reglerne om magt og tvang på døgnhusene er reguleret af servicelovens regler og ikke af reglerne i lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien (psykiatriloven).

Socialministeriet finder, at en permanent hjemmel til at drive døgnhuse for personer med sindslidelser i medfør af serviceloven er i fin harmoni med ”Rapport fra Udvalget vedr. bedre samspil mellem tilbuddene i psykiatrien og socialpsykiatrien” (udgivet maj 2001). Det fremgår af rapporten (s 13):

»...at det vurderes som positivt, at tilbuddene til sindslidende i dag består af en langt bredere vifte af tilbud end tidligere. Balancen ligger nu i at kunne opretholde systemets og tilbudenes dynamik, skabe de individuelle løsninger, der svarer til den enkelte sindslidendes behov, og samtidig sikre en klar ansvars- og opgavefordeling og koordinering. Målet er, at tilbudene til den enkelte hænger sammen på tværs af sektorerne og hænger sammen i et kontinuerligt forløb.«

Formålet med lovforslaget

Formålet med denne del af lovforslaget er at give amtskommunerne mulighed for at oprette døgnhuse for personer med sindslidelser. Med en permanent hjemmel i serviceloven kommer døgnhuse til at indgå i en bred vifte af tilbud til sindslidende. Det giver mulighed for, at der kan skabes de individuelle løsninger, der passer til den enkelte sindslidendes behov.

Døgnhusene er et tilbud til mennesker med sindslidelser, om - for en kortere periode - at bo med faste rammer og støtte omkring sig, i et miljø, hvor udgangspunktet for behandlingen er at støtten til brugeren ydes som overfor borgere i eget hjem.

Indsatsen i døgnhuse vil typisk være baseret på miljøterapi i samspil med en medikamentel behandling.

Døgnhuse er et alternativ til ophold på sygehus og ophold efter § 93, stk. 1 nr. 1. Med forslaget kan amtskommunerne således oprette døgnhuse i stedet for eller som supplement til åbne psykiatriske afsnit på psykiatriske sygehuse.

Med lovforslaget videreføres de regler, der har været gældende med hensyn til visitation, betaling og finansiering under forsøgsordningen. Det er således amtet, der træffer beslutning om ophold. Der er ikke brugerbetaling på døgnhuse, og finansieringen afholdes fuldt ud af amtskommunen.

At døgnhusene får hjemmel i serviceloven medfører, at driften samt den hjælp og støtte de enkelte beboere modtager, ydes i medfør af serviceloven. Det er således reglerne i servicelovens §§ 109-109 m, der gælder for så vidt angår magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten og ikke tvangsbestemmelserne i psykiatriloven. Formålet hermed er at skabe et miljø, hvor udgangspunktet for relationen mellem personalet og brugerne er, at støtten til brugerne ydes på tilsvarende måde som over for borgere i eget hjem.

I tilfælde, hvor der opstår behov for tvangsindlæggelse, tvangstilbageholdelse eller tvangsbehandling, vil der derfor ske en indlæggelse på en psykiatrisk afdeling efter reglerne i psykiatriloven.

Der vil være tilknyttet læge- og sundhedspersoner til døgnhusene.

Lovforslaget ændrer ikke ved gældende regler for det læge- og plejemæssige personale. Reglerne om tilsyn og om klage til Sundhedsvæsenets Patientklagenævn i lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v. gælder for den sundhedsfaglige virksomhed i døgnhusene. For anden virksomhed i døgnhusene gælder reglerne i lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

4. Præcisering af kvindekrisecentrenes virksomhed Baggrund og gældende ret

Ved satspuljeaftalen for 2003 blev det aftalt, at der søges indført en bestemmelse i lov om social service, der præciserer kvindekrisecentrenes virksomhed.

I dag kan et kvindekrisecenter være et midlertidigt botilbud efter servicelovens § 94. Nogle er en amtsinstitution, andre er selvejende institution eller forening, hvor amtskommunen betaler hele driften. Endelig er der krisecentre, som ikke har nogen overenskomstsaf-tale med det offentlige.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at der ved satspuljeforliget 2003 blev afsat en pulje på i alt 40 mio. kr. fra 2003-2006 til en forstærket indsats overfor kvinder og børn på kvindekrisecentre.

Forslaget skal desuden ses i forlængelse af de senere års initiativer for at styrke indsatsen for voldsramte familier.

I foråret 2002 vedtog regeringen en handlingsplan til bekæmpelse af vold mod kvinder. Planen omfatter en række aktiviteter, der skal støtte ofrene, og aktiviteter rettet mod den voldelige mand samt aktiviteter rettet mod opkvalificering af fagpersonale.

I 1996 etablerede Socialministeriet Puljen til børn på krisecentre (KRIB-puljen). Puljens formål var at udvikle tilbud til børn på krisecentre, der kunne støtte barnet under opholdet. Puljen udløb i sommeren 2002.

Lovforslaget omhandler krisecentre for kvinder. Tilbud til mænd, der har været udsat for vold, ydes efter § 94 i serviceloven i form af tilbud om midlertidigt ophold på herberger, særlige krisecentre for mænd o.lign. I henhold til statistiske oplysninger skønnes problemets omfang i forhold til mænd at være langt mindre, hvorfor det ikke er nødvendigt at præcisere amternes forpligtelse over for mænd, som har været udsat for vold fra en ægtefælle eller samlever.

Formålet med lovforslaget

Formålet med at udforme en særlig bestemmelse om kvindekrisecentre er at sætte fokus på kvindekrisecentrenes virksomhed over for kvinder, som har væ-

ret udsat for fysisk, psykisk eller seksuel vold, trusler om vold eller tilsvarende fra ægtefælle eller samlever.

Der vil i en bekendtgørelse efter § 110 a, der træder i kraft samtidig med lovforslaget, blive fastsat kvalitetsstandarder for kvindekrisecentrene om målsætningen for centrenes virksomhed, de fysiske rammer, tilbudene på krisecentrene, brugerindflydelse, personalepolitik, betaling og tilsyn

5. Ophævelse af § 146

Bestemmelsen i servicelovens § 97, stk. 3-6, har ikke givet anledning til særlige problemer, og der skønnes ikke at være behov for at opretholde en særlig revisionsbestemmelse.

Der henvises til lovforarbejderne til lov nr. 454 af 10. juni 1997 om social service (L 229 1996-1997) Till. A 5508, Till. A 4906, FF 6072, Till B 1185, FF 7861, Till B 1428, FF 8295, Till C 833 og (L 196 1999-2000), Till.A 4877, Till.A 4867, FF 4195, Till.B 576, FF 6994, Till.B 725, FF 7635, Till.C 642.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

1. Ledsageordningen

Det vil medføre en merudgift på 3,4 mio. kr. at dække modtagernes udgifter til ledsagerens befordring og andre aktiviteter m.v. med et beløb på op til 650 kr. årligt. Merudgiften er fordelt på 2,4 mio. kr. som vedrører primærkommunerne og 1,0 mio. kr. som vedrører amtskommunerne.

Det vil medføre en merudgift på 2,6 mio. kr. at give hjemmeboende unge mellem 16 og 18 år, der ikke kan færdes alene på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne 15 timers ledsagelse om måneden. Udgiften vedrører kun primærkommunerne.

Forslaget vedrørende ledsagerordningen medfører samlet merudgifter på 6,0 mio. kr. i 2004 og fremefter. For primærkommunerne medfører forslaget samlet merudgifter på 5,0 mio. kr. i 2004 og fremefter. For amtskommunerne medfører forslaget merudgifter på 1,0 mio. kr. i 2004 og frem (alle tal i 2004-pl).

2. Præcisering af kvindekrisecentrenes virksomhed

Forslaget medfører ingen økonomiske konsekvenser for de kommunale parter.

3. Hjemmel til at drive døgnhuse for personer med sindslidelser

Forslaget medfører ingen økonomiske konsekvenser for de kommunale parter.

4. SP-bidrag

Forslaget har ikke økonomiske konsekvenser for det offentlige. Der betales allerede efter gældende regler sædvanligt SP-bidrag. Der gives hjemmel til at tilvejebringe klarere regler for kommunernes administration i forbindelse med indeholdelse af SP-bidrag af den særlig supplerende ydelse.

5. Ophævelse af § 146

Forslaget har ingen økonomiske konsekvenser for de kommunale parter.

6. Samlede merudgifter ved forslaget

Forslaget medfører i alt samlede medudgifter på 6,0 mio. kr. i 2004 og fremefter. For primærkommunerne medfører forslaget en samlet merudgift på 5,0 mio. kr. i 2004 og fremefter. For amtskommunerne medfører forslaget merudgifter på 1,0 mio. kr. i 2004 og fremefter (alle tal i 2004-pl).

Forslaget skal forhandles med de kommunale parter.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget medfører ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Ligestillingsmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen ligestillingsmæssige konsekvenser, idet det lovforslaget vedr. kvindekrisecentre blot er en præcisering i serviceloven.

Hørte myndigheder og organisationer

Amtsrådsforeningen, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Beskæftigelsesministeriet, Brugernes Socialkommission, Børnerådet, Center for frivilligt Socialt Arbejde, Center for Ligebehandling af Handicappede, Center for Små Handicapgrupper, Dansk Handicap Forbund, Dansk Psykiatrisk selskab, Dansk Psykolog-Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Sygeplejeråd, Danske Kvinders Nationalråd, De Samvirkende Invalideorganisationer, Den Sociale Ankestyrelse, Den Uvildige Konsulentordning på

Handicapområdet (DUKH), Det Centrale Handicapråd, Ergoterapeutforeningen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finansministeriet, Forbundet for Offentligt Ansatte (FOA), Foreningen af Førtidspensionister, Formidlingscenter Øst, Frederiksberg Kommune, Gallebevægelsen, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Justitsministeriet, KFUM's sociale arbejde i Danmark, Kommunernes Landsforening, Kontaktudvalget for Mindre Sygdoms- og Handicapforeninger, Københavns Kommune, Københavns Kommune, Socialdirektoratet, Landforeningen Af nuværende og tidligere Psykiatribrugere, LAP, Landsforeningen Bedre Psykiatri, Landsforeningen for Førtidspensionister,

Landsforeningen for Socialpædagoger (LFS), Landsforeningen Sind, Landsorganisationen af Kvindekri-secetre (LOKK), Ligestillingsafdelingen, Mødrehjælpen af 1983, Patient Foreningernes Samvirke, Pårørende foreningen af 1998, Rådet for Socialt Udsatte, Sammenslutningen af boformer efter § 94 i den sociale servicelov, SBS § 94, Skatteministeriet, Socialchefforeningen, Socialpædagogernes landsforbund (SL), Statsministeriet, Sundhedsstyrelsen, VFC Socialt Udsatte, Videnscenter for Bevægelseshandicap, Videnscenter for Socialpsykiatri, Ældremobiliseringen, Ældresagen, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriets Fokus- eller Testpanel

Vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Samlet skønnes forslaget at medføre merudgifter på 6,0 mio. kr. i 2004 og fremefter. De økonomiske konsekvenser for kommunerne er en merudgift på 5,0 mio. kr. i 2004 og fremefter. Der er en merudgift for amterne på 1,0 mio. kr. i 2004 og fremefter. (alle tal er i 2004-pl)
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Der gives hjemmel til at tilvejebringe klarere regler for kommunernes administration i forbindelse med indeholdelse af SP-bidrag af den særlige supplerende ydelse	For kommunerne skønnes lovforslaget kun at få ubetydelige administrative konsekvenser.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med lovforslaget tilvejebringes der hjemmel for socialministeren til administrativt at fastsætte regler for indeholdelse af SP-bidrag i den særlig supplerende ydelse, jf. servicelovens § 29 a.

Til nr. 2

Med forslaget vil alle unge mellem 16 og 18 år, som bor hjemme og som på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk og psykisk funktionsevne ikke kan færdes alene, få ret til 15 timers ledsagelse om måneden.

Forslaget omfatter ikke unge mellem 16 og 18 år, som har et døgnophold efter servicelovens § 40, stk. 2, nr. 4, 5 og 11. Unge, som efter disse bestemmelser har ophold i døgninstitution, familiepleje eller op-

holdssted, kan som hidtil få ledsagelse som en del af behandlingsindsatsen, hvis den er bevilget i forbindelse med visitationen.

Der er tale om en præcisering af den personkreds, som i dag kan få ledsagelse efter servicelovens § 31. Der er således ikke tale om en indskrænkning i personkredsen.

Ledsagelsen vil som hidtil svare til den ledsagelse til voksne, der ydes efter servicelovens § 78. Unge, som får ledsagelse af kommunen, er dog underlagt forældremyndighedens rammer. Der vil med forslaget ikke længere være forskel på det antal timers ledsagelse, der kan ydes til voksne og unge mellem 16 og 18 år.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Ad § 31, stk. 2

Det foreslås, at unge mellem 16 og 18 år, som modtager ledsagelse, får ret til at opspare timer inden for en periode på 6 måneder på lige fod med voksne handicappede, som har en ledsageordning efter servicelovens § 78.

Betingelserne for opsparingsordningen vil således svare til dem, der hidtil har været gældende for voksne handicappede efter servicelovens § 78, jf. reglerne om opsparingsordningen i bekendtgørelse nr. 471 af 17. juni 2002 om betingelser for ledsageordningen efter serviceloven.

Kommunen fastsætter retningslinier for opsparingsordningen. Det forudsættes, at retningslinierne vil komme til at svare til dem, der gælder for voksne efter servicelovens § 78.

Ad § 31, stk. 3

Det foreslås, at unge, som modtager ledsagelse, vil få ret til dækning af udgifter til ledsageren med et beløb på op til 650 kr. årligt til befording og andre aktiviteter m.v., der skal betales for, fx biograf- eller restaurantbesøg. Udgiften afholdes af kommunen.

Det årlige beløb vil kunne udbetales til samtlige unge, der har en ledsageordning efter § 31, hvis de henvender sig til kommunen og anmoder om det. Det forudsættes, at beløbet udbetales som et samlet beløb én gang årligt, og at udbetalingen kan ske på baggrund af de sandsynliggjorte udgifter, jf. den opgørelsesmetode, der anvendes i forhold til servicelovens § 84.

Beløbet bliver skattefrit, jf. lovforslagets § 2, hvorefter ligningslovens § 7, nr. 9 ændres, så beløbet ikke medregnes til den skattepligtige indkomst.

Ad § 31, stk. 4

Med forslaget vil der blive hjemmel for socialministeren til at fastsætte regler om betingelser for modtagelse af ledsagelse til unge mellem 16 og 18 år efter servicelovens § 31.

Det forudsættes, at betingelserne for de unge mellem 16 og 18 år, som er berettiget til en ledsageordning, vil svare til de betingelser, der gælder for voksne handicappede, jf. bekendtgørelse nr. 471 af 17. juni 2002 om betingelser for ledsageordningen efter serviceloven. Unge, som modtager ledsagelse af kommunen, er dog som hidtil underlagt forældremyndighedens rammer.

Beløbet bliver skattefrit, jf. lovforslagets § 2, hvorefter ligningslovens § 7, nr. 9 ændres, så beløbet ikke medregnes til den skattepligtige indkomst.

Til nr. 3

Voksne handicappede, som modtager ledsagelse efter servicelovens § 78, vil med dette forslag få ret til af kommunen at kunne få dækket udgifter til ledsageren med et beløb på op til 650 kr. årligt til befording og andre aktiviteter m.v., der skal betales for, fx biograf- eller restaurantbesøg.

Det årlige beløb vil kunne udbetales til samtlige voksne handicappede, der har en ledsageordning efter § 78, hvis de henvender sig til kommunen og anmoder om det. Det forudsættes, at beløbet udbetales som et samlet beløb én gang årligt, og at udbetalingen kan ske på baggrund af de sandsynliggjorte udgifter, jf. den opgørelsesmetode, der anvendes i forhold til servicelovens § 84.

Beløbet bliver skattefrit, jf. lovforslagets § 2, hvorefter ligningslovens § 7, nr. 9 ændres, så beløbet ikke medregnes til den skattepligtige indkomst.

Forslaget vil ikke ændre på den nugældende ordning, jf. § 7, stk. 2 i bekendtgørelse nr. 471 af 17. juni 2002 om betingelser for ledsageordningen efter serviceloven. Efter denne bestemmelse kan kommunen/amtskommunen i forbindelse med den enkelte ledsageopgave efter en konkret vurdering yde tilskud til udgifter til ledsagerens lokalbefording. Forslaget ændrer heller ikke ved, at kommunen/amtskommunen kan afholde udgiften, hvis ledsagerens tilstedeværelse i det konkrete tilfælde skønnes at være nødvendig under aktiviteter, der skal betales for. Det årlige beløb på 650 kr. skal ikke være forbrugt, før kommunen yder dækning efter den nævnte bestemmelse.

Til nr. 4

Med forslaget gøres forsøgsordningen permanent.

Døgnhuse er et alternativ til ophold på sygehus og ophold efter servicelovens § 93, stk. 1 nr. 1. Med for-

slaget kan amtskommunerne således oprette døgnhuse i stedet for eller som supplement til åbne psykiatriske afsnit på psykiatriske sygehuse.

Døgnhuse er et tilbud til brugere, som har behov for et ophold i beskyttede og trygge rammer, mens deres tilstand stabiliseres, fx. efter udskrivning fra en lukket psykiatrisk afdeling. I Viborg amtskommune har den gennemsnitlige opholdstid for brugerne i døgnhusene været opgjort til ca. halvanden måned.

Døgnhuse kan oprettes som selvstændige institutioner. Det giver mulighed for at oprette døgnhuse i brugerens lokalmiljø, således at støtten til den enkelte kan ske i nærmiljøet, bl.a. med det mål bedre at kunne bibeholde brugerens eventuelle netværk under opholdet på døgnhuset. Hensigten med døgnhuse er herudover også at undgå unødigt indlæggelse på psykiatrisk afdeling.

Indsatsen i døgnhuse vil typisk være baseret på miljøterapi (hvilket fx. indebærer at dagligdagens arbejdsopgaver indgår som en del af indsatsen) samt medikamentel behandling.

At der gives hjemmel til døgnhuse i serviceloven og ikke i sundheds- og sygehuslovgivningen medfører, at driften af døgnhusene bl.a. ikke omfattes af psykiatriloven. Det har særligt betydning i relation til magtanvendelsesreglerne.

I serviceloven omhandler §§ 109 – 109 m reglerne om magtanvendelse. Hovedreglen er, at magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten skal begrænses til det absolut nødvendige, og at disse indgreb aldrig må erstatte omsorg, pleje og bistand. Er betingelserne for magtanvendelse opfyldt, er det en betingelse, at magtanvendelsen skal stå i rimeligt forhold til det, der søges opnået. Forud for enhver form for magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten skal kommunen eller amtskommunen foretage, hvad der er muligt for at opnå brugerens frivillige medvirken til en nødvendig foranstaltning.

De former for magtanvendelse, som kommunen eller amtskommunen kan træffe beslutning om efter serviceloven, er:

Anvendelse af personlig alarm eller pejlesystem for en person, når der er nærliggende risiko for, at denne ved at forlade boligen udsætter sig selv eller andre for at lide væsentlig personskade, og forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet for at afværge denne risiko.

Anvendelse af fysisk magt i form af at fastholde en person eller føre denne til et andet opholdsrum, når der er nærliggende risiko for, at personen udsætter sig selv eller andre for at lide væsentlig personskade, og

forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet.

Anvendelse af fysisk magt i form af at fastholde en person for at forhindre denne i at forlade boligen eller for at føre denne tilbage til boligen.

Anvendelse af fastspænding med stofseleer til kørestol eller andet hjælpemiddel, seng, stol eller toilet for at hindre fald, når der er nærliggende risiko for, at en person udsætter sig selv for at lide væsentlig personskade, og forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet.

Optagelse i bestemt botilbud uden samtykke, når det er absolut påkrævet for, at den pågældende kan få den nødvendige hjælp, og hjælpen ikke kan gennemføres i personens hidtidige bolig.

Fiksering er ikke lovlig i medfør af serviceloven og kan altså ikke anvendes i sociale tilbud, herunder døgnhuse.

Optagelse i særlige botilbud uden samtykke og enhver form for magtanvendelse i medfør af serviceloven skal registreres og indberettes til kommunalbestyrelsen eller amtsrådet.

Reglerne om magt og tvang adskiller sig i serviceloven og psykiatriloven primært i karakteren af magten og tvangen, men også i forhold, til hvem, der skal involveres inden iværksættelse af magten og tvangen, hvad der skal til, før den kan iværksettes, samt underretningsskiltet efter indgrebet.

Formålet med, at reglerne om magt og tvang i døgnhuse, hjemles i serviceloven er at skabe et miljø, hvor vægten lægges på at støtten til brugerne ydes på tilsvarende måde som over for borgere i eget hjem.

Personalet i døgnhuse vil som oftest bestå af en blanding af sundhedsfagligt og socialfagligt personale.

Det sundhedsfaglige personale, der har ansvaret for den lægelige behandling, omfattes af de gældende autorisationslove og af lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v. med de pligter og ansvar, der følger heraf.

Sundhedsstyrelsen fører tilsyn med den sundhedsfaglige virksomhed, der udføres af sundhedspersonalet efter lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v.

Til nr. 5

Efter lovforslaget er det amtskommunen, der træffer beslutningen om optagelse i døgnhuse.

Til nr. 6

Kvindekrisecentre indgår efter gældende regler sammen med bl.a. forsorgshjem i servicelovens § 94, stk. 1. Forslaget medfører, at forslaget lovteknisk udskilles fra de øvrige § 94-boformer. Det skyldes, et

ønske om at sætte fokus på kvindekrisecentrenes virksomhed.

Voldsramte, voldstruede eller tilsvarende truede kvinder, som f. eks. er på vej til at blive tvunget ind i et ægteskab, kan optages midlertidigt på et kvindekrisecenter. Disse kriterier er afgørende for lederens beslutning om optagelse i et kvindekrisecenter.

Optagelseskriterierne begrundes, at optagelse på et kvindekrisecenter kan ske anonymt for kvinden og eventuelle børn. Retten til anonymitet følger herudover af forvaltningsloven. I praksis kan et længerevarende ophold på et kvindekrisecenter medføre, at beboeren registreres. Forpligtelsen til at registrere følger af anden lovgivning. Registreringen sker primært af hensyn til beboerens mulighed for at få udbetalt fx kontanthjælp eller af hensyn til indsatsen i forhold til kvindens børn.

Forslaget indebærer i øvrigt ingen indholdsmæssige ændringer af gældende ret om kvindekrisecentre, og udgifterne til disse boformer vil uændret blive afholdt af amtskommunerne med 50 pct. refusion fra staten.

Klage over manglende optagelse kan, når det drejer sig om krisecentre, der har aftale eller driftsoverenskomst, indbringes for Det Sociale Nævn

Til nr. 7 og 8

Forslaget er identisk med den ordning, der har været gældende under forsøgsordningen i medfør af § 138. Døgnhuse er et alternativ til åbne psykiatriske afsnit, hvor der ikke er betaling for brugerne. Med forslaget stilles brugerne af åbne psykiatriske afsnit og brugere af døgnhuse økonomisk lige.

Til nr. 9

Forslaget er identisk med den ordning, der har været gældende under forsøgsordningen i medfør af § 138. Døgnhuse er et alternativ til åbne psykiatriske afsnit, hvor amtskommunerne afholder udgifterne. Med forslaget bliver finansieringsreglerne ens for åbne psykiatriske afsnit og døgnhuse.

Til nr. 10

Der er tale om en konsekvensændring, således at den nuværende finansieringsordning for kvindekrisecentre, hvor udgifterne deles mellem stat og amtskommune, videreføres uændret. Herudover sikres det, at kvindekrisecentre fortsat er omfattet af lovens § 132.

Til nr. 11

Det beløb, der ydes af kommunen til dækning af modtagerens udgifter til befordring m.v. og andre aktiviteter, der skal betales for til ledsageren, jf. servicelovens §§ 31, stk. 3 og 78, stk. 4, foreslås reguleret efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det herved fremkomne beløb afrundes til nærmeste kronebeløb. Regulering foretages første gang den 1. januar 2005.

Til nr. 12

Bestemmelserne i servicelovens § 97, stk. 3-6, der omhandler frit valg af personlige hjælpemidler, tilskud til privat anskaffede høreapparater m.v., er nu indarbejdet i det kommunale og amtskommunale ydelsessystem.

Reglerne har ikke givet anledning til særlige problemer, og der skønnes ikke at være behov for at opretholde en særlig revisionsbestemmelse.

Til § 2

Til nr. 1

Ændringen af ligningsloven er en konsekvensændring som følge af ændringerne i § 1, nr. 1 og 2 af lov om social service med henblik på at sikre skattefrihed for de beløb, der udbetales efter §§ 31, stk. 3 og 78, stk. 4 i lov om social service til dækning af modtagerens udgifter til ledsagerens befordring og andre aktiviteter m.v.

Til § 3

Loven træder i kraft den 1. marts 2004.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 29 a. I tilfælde af ledighed udbetaler kommunen en særlig supplerende ydelse til personer, der modtager hjælp efter § 29, i op til 3 måneder efter udgangen af den måned, hvor ledigheden indtræffer. Betingelserne for udbetaling af ydelsen er, at personen

- 1) er arbejdsløshedsforsikret,
- 2) ikke er berettiget til at modtage dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.,
- 3) ikke er selvforskyldt ledig,
- 4) ikke har et rimeligt tilbud om ansættelse i et deltidsarbejde og
- 5) ikke modtager andre ydelser til forsørgelse efter anden lovgivning.

Stk. 2. Kommunen udbetaler den særlige supplerende ydelse uden hensyn til modtagerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Stk. 3. Ydelsen udgør et beløb svarende til højeste dagpengebeløb, jf. § 9, stk. 2, i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. Ydelsen kan dog højst udbetales med et beløb, der udgør 90 pct. af personens arbejdsfortjeneste i det tidligere arbejde.

Stk. 4. Den særlige supplerende ydelse nedsættes med det beløb, som den ansatte eventuelt modtager fra arbejdsgiveren eller fra Lønmodtagernes Garantifond i forbindelse med ophør af ansættelsen.

Stk. 5. Kommunen indbetaler efter reglerne i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension ATP-bidrag af den særlige supplerende ydelse. Ydelsesmodtager skal betale 1/3 af ATP-bidraget, og kommunen skal betale 2/3 af bidraget. Socialministeren kan efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætte regler om bidragsbetaling.

§ 31. Kommunen kan efter en konkret vurdering tilbyde op til 15 timers ledsagelse om måneden til unge mellem 16 og 18 år, som på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne ikke kan færdes alene.

Lovforslaget

§ 1

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 764 af 26. august 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 29 a indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 6.* Der indbetales af kommunen efter § 17 f, stk. 3, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension bidrag til den særlige pensionsopsparing af den særlig supplerende ydelse. Socialministeren kan efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætte nærmere regler om bidragsbetaling og indberetning. Indbetales opsparingsbeløbet ikke rettidigt, finder reglerne i § 17, stk. 2-5 og 7, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension tilsvarende anvendelse.«

2. § 31 affattes således:

»§ 31. Kommunen yder 15 timers ledsagelse om måneden til unge mellem 16 og 18 år, som ikke kan færdes alene på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Dette gælder dog ikke for unge mellem 16 og 18 år, som har et døgnophold efter § 40, stk. 2, nr. 4, 5 og 11.

Stk. 2. Modtageren kan opspare timer inden for en periode på 6 måneder. Kommunen fastsætter retningslinier herfor.

§ 78. Kommunen yder 15 timers ledsagelse om måneden til personer under 67 år, der ikke kan færdes alene på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Stk. 2. Personer, der er visiteret til 15 timers ledsagelse om måneden ved det fyldte 67. år, jf. stk. 1, bevarer denne ret efter det fyldte 67. år.

Stk. 3. Modtageren kan opspare timer inden for en periode på 6 måneder. Kommunen fastsætter retningslinjer herfor.

Stk. 4. Der kan ikke ydes ledsagelse efter denne bestemmelse til personer, der har hjælpeordning efter § 77.

Stk. 5. Socialministeren kan fastsætte regler om betingelser for ledsageordningen.

§ 93. Amtskommunen sørger for, at der er det nødvendige antal pladser til midlertidigt ophold i boformer

- 1) til personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har behov for omfattende hjælp i almindelige daglige funktioner eller for pleje, eller som i en periode har behov for særlig behandlingsmæssig støtte, og
- 2) til personer med nedsat psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer, der har behov for pleje eller behandling, og som på grund af disse vanskeligheder ikke kan klare sig uden støtte.

Stk. 2. Amtskommunen træffer efter indstilling fra opholdskommunen afgørelse om optagelse i boformer efter stk. 1, jf. § 131 b. Amtskommunen træffer dog afgørelse om optagelse, for så vidt angår tilbud efter stk. 1, nr. 2, til stofmisbrugere i behandling.

Stk. 3. Modtagerens udgifter til ledsagerens befordring og andre aktiviteter med tilknytning til ledsageordningen kan dækkes med et beløb på op til 650 kr. årligt. Beløbet ydes af kommunen efter anmodning fra modtageren.

Stk. 4. Socialministeren kan fastsætte regler om betingelser for ledsageordningen.«

3. I § 78 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Modtagerens udgifter til ledsagerens befordring og andre aktiviteter med tilknytning til ledsageordningen kan dækkes med et beløb på op til 650 kr. årligt. Beløbet ydes af kommunen efter anmodning fra modtageren.«

Stk. 4-5 bliver herefter stk. 5-6.

4. I § 93 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Amtskommunen kan oprette pladser til midlertidigt ophold i døgnhuse med behandlingsunderstøttende rammer til personer med sindslidelser, som for en kortere periode har behov for behandlingsmæssig støtte og pleje, mens deres situation stabiliseres.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

5. I § 93, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»Amtskommunen træffer afgørelse om optagelse i døgnhuse efter stk. 2.«

6. Efter § 93 indsættes:

»§ 93 a. Amtskommunen sørger for, at der er det nødvendige antal pladser til midlertidigt ophold i boformer til kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold. Kvinderne kan være ledsaget af børn, og de modtager under opholdet omsorg og støtte. Optagelse i boformen kan ske anonymt ved egen henvendelse eller ved henvisning fra offentlige myndigheder. Lederen træffer afgørelse om optagelse.«

§ 95. Ved ophold i boformer efter §§ 91-94 gælder de almindelige regler for hjælp efter denne lov.

Stk. 2. Beboerne betaler for ophold i boformer efter §§ 91-94. For beboere i vedvarende botilbud, jf. § 92, fastsættes betalingen med udgangspunkt i bygningens omkostninger. Beboere i midlertidige botilbud, der bevarer egen bolig under opholdet, betaler som udgangspunkt ikke for boligen.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter regler om betaling og om nedsættelse af betalingen med et beløb, der opgøres efter så vidt muligt lignende regler som i lov om boligstøtte.

§ 130. Amtskommunen afholder endeligt udgifter til rådgivning, tilsyn og administration samt udgifter til lægeerklæringer, advokatbistand m.v., som påhviler amtskommunen efter denne lov. For specialrådgivning, som varetages som lands- og landsdelsdækkende funktioner, herunder for den virksomhed, der er nævnt i § 70 og i § 101, stk. 2, kan socialministeren fastsætte særlige regler om fordelingen af udgifterne mellem amtskommunerne.

Stk. 2. Amtskommunen afholder endeligt udgifterne til:

- 1) Amtskommunale dagbehandlingstilbud efter § 85.
- 2) Amtskommunale tilbud efter § 87, stk. 2, og § 88, stk. 2, 2. pkt., jf. dog §§ 131 og 131 c.
- 3) Hjælpe midler og forbrugsgoder, der bevilges af amtskommunen, jf. § 97, stk. 2, og § 98, stk. 2.
- 4) Støtte til bil efter § 99.

§ 131. Staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til:

- 1) Tilskud efter § 28 til merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af barn under 18 år med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.
- 2) Hjælp efter § 29 til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne m.v.
- 3) Gratis advokatbistand, jf. § 60.
- 4) Tilskud efter § 84 til dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelsen af personer med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Stk. 2. Staten refunderer 50 pct. af amtskommunens udgifter vedrørende boformer efter § 94, herunder udgifter til bistands-, støtte-, beskæftigelses- og aktivitetstilbud m.v. i forbindelse med boformen.

7. I § 95, *stk. 2*, indsættes efter »§§ 91-94«: », jf. dog *stk. 3*«.

8. I § 95 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Beboerne i døgnhuse efter § 93, *stk. 2* betaler ikke for ophold eller for den øvrige hjælp, der tilbydes under opholdet.«

Stk. 3. bliver herefter *stk. 4*.

9. I § 130, *stk. 2*, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) Amtskommunale døgnhuse efter § 93, *stk. 2*«.

Nr. 3-4 bliver herefter nr. 4-5.

10. I § 131, *stk. 2*, og § 132, *stk. 1*, indsættes efter »boformer efter«: »§ 93 a og«.

§ 132. Socialministeren kan bestemme, at udgifterne vedrørende midlertidige boformer efter § 94, stk. 1, herunder udgifter til bistands-, støtte-, beskæftigelses- og aktivitetstilbud m.v. i forbindelse med boformen, i særlige tilfælde afholdes fuldt ud af staten enten i form af tilskud eller som rente og afdragsfrit lån.

Stk. 2. Socialministeren kan bestemme, at udgifterne vedrørende beskæftigelses-, aktivitets- og samværstilbud efter §§ 87 og 88 for personer med særlige sociale problemer i ganske særlige tilfælde afholdes fuldt ud af staten enten i form af tilskud eller som rente- og afdragsfrit lån.

Stk. 3. Socialministeren kan fastsætte regler om fordeling af udgifterne ved ophold i sikrede afdelinger i døgntilbud for børn og unge mellem amtskommunerne og kommunerne samt mellem disse indbyrdes.

Regulering

§ 136. Fradragsbeløb og den maksimale betaling pr. time, der fastsættes i medfør af § 82, stk. 1, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Fradragsbeløb afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100. Den maksimale betaling pr. time afrundes til nærmeste kronebeløb.

Stk. 2. De beløb, der er nævnt i § 83, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 12.

Stk. 3. Det beløb, der er nævnt i § 99, stk. 1, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 1.000.

Stk. 4. Det beløb, der er nævnt i § 28, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 8.

Stk. 5. Det beløb, der er nævnt i § 97, stk. 5, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste kronebeløb.

Stk. 6. De beløb, der er nævnt i §§ 131 a og 131 c, reguleres en gang årligt den 1. januar, første gang pr. 1. januar 2002, med den faktiske udvikling i lønninger og priser i den kommunale sektor i året 2 år forud for det år, hvor beløbene skal gælde. Beløbene afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100. Socialministeren bekendtgør de regulerede beløb.

11. I § 136 indsættes som stk. 9:

»Stk. 9. Det beløb, der er nævnt i § 31, stk. 3, og § 78, stk. 4, reguleres en gang årligt, den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste kronebeløb. Regulering foretages første gang den 1. januar 2005.«

Stk. 7. Det beløb, der er nævnt i § 103 a, stk. 2, reguleres én gang årligt pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt eller fratrukket en tilpasningsprocent for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Regulering foretages første gang pr. 1. januar 2003.

Stk. 8. Beløbet i § 135 a, stk. 1 og 2, reguleres fra og med 2004 med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

§ 146. Forslag om revision af bestemmelserne i § 97, stk. 3-6 fremsættes for Folketinget senest i folketingsåret 2003-2004.

12. § 146 ophæves.

§7. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

§ 2

- 9) Ydelser efter lov om social service, lov om aktiv socialpolitik og lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationslov) til dækning af nærmere bestemte udgifter for modtageren, ydelser efter § 84 i lov om social service, ydelser efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik, andre ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, i det omfang disse ydelser beregnes på grundlag af hjælp ydet efter lovens § 34, ydelser efter § 28 a i integrationsloven, andre ydelser efter integrationsloven, i det omfang disse ydelser beregnes på grundlag af hjælp ydet efter lovens § 28 a, ydelser efter lov om specialpædagogisk støtte ved videregående uddannelser, ydelser efter §§ 74, 76 og 100 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ydelser efter § 82 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, i det omfang modtageren er omfattet af lovens § 2, nr. 4 eller nr. 5, samt ydelser efter lov om repatriering.

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 791 af 17. september 2002, som ændret bl.a. ved § 431 i lov nr. 453 af 10. juni 2003 og senest ved § 1 i lov om ændring af ligningsloven (Forhøjet befordringsfradrag til pendlere i udkantkommuner m.v.), som vedtaget af Folketinget den 27. november 2003, foretages følgende ændring:

1. I § 7, nr. 9, ændres »§ 84« til: »§ 31, stk. 3, § 78, stk. 4, og § 84«.

Til lovforslag nr. L 104. Skriftlig fremsættelse (10. december 2003)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social service og ligningsloven (Forbedringer af ledsageordningen, præcisering af kvindekrisecentrenes virksomhed, indførelse af hjemmel til at drive døgnhuse m.v.)

(Lovforslag nr. L 104).

Lovforslaget indeholder følgende 5 delelementer:

1. Udvidelse af ledsageordningen,
2. præcisering af kvindekrisecentrenes virksomhed,
3. indførelse af hjemmel til at drive døgnhuse,
4. hjemmel til administrativt at fastsætte nærmere regler for betaling af udgifter til SP-bidrag af den særlig supplerende ydelse i servicelovens § 29 a og
5. ophævelse af revisionsbestemmelsen i servicelovens § 146.

Udvidelse af ledsageordningen

Forslaget er et led i regeringens handlingsplan for handicappede fra februar 2003.

Der stilles forslag om at der sker en udvidelse af ledsageordningen. Udvidelsen foreslås udmøntet i:

1. En ret for hjemmeboende unge mellem 16 og 18 år til at få ledsagelse og
2. Dækning af modtagerens udgifter til ledsagerens befordring og andre aktiviteter med tilknytning til ledsageordningen, med et beløb på op til 650 kr. årligt.

Forslaget vedrørende de hjemmeboende unge vil forbedre unges mulighed for at komme uden for hjemmet til fritidsaktiviteter af forskellig art.

Forslaget om dækning af udgifter på op til 650 kr. vil forbedre modtagerens muligheder for at deltage i kulturelle aktiviteter, der ikke er gratis, idet de normalt skal betale både for deres egen og ledsagerens befordring og entréindtægt.

Præcisering af kvindekrisecentrenes virksomhed

Denne del af lovforslaget er et led i aftalen om udmøntning af satspuljeaftalen for 2003.

Der stilles forslag om, at kvindekrisecentrene får en selvstændig bestemmelse i serviceloven. Formålet hermed er, at sætte fokus på kvindekrisecentrenes virksomhed.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at der ved satspuljeforliget 2003 blev afsat en pulje på i alt 40 mio. kr. fra 2003-2006 til en forstærket indsats overfor kvinder og børn på kvindekrisecentre. Forslaget skal desuden ses i forlængelse af de senere års initiativer for at styrke indsatsen for voldsramte familier.

Med forslaget sættes der fokus på kvindekrisecentrenes virksomhed over for kvinder, som har været udsat for fysisk, psykisk eller seksuel vold, trusler om vold eller tilsvarende fra ægtefælle eller samlever.

Der vil i en bekendtgørelse, der træder i kraft samtidig med lovforslaget, blive fastsat kvalitetsstandarder for kvindekrisecentrene om målsætningen for centrenes virksomhed, de fysiske rammer, tilbudene på krisecentrene, brugerindflydelse, personalepolitik, betaling og tilsyn.

F. t. l. vedr. social service m.v.

Hjemmel til at drive døgnhuse for personer med sindslidelser

Der stilles forslag om, at amtskommunerne får mulighed for at oprette døgnhuse for personer med sindslidelser i medfør af serviceloven.

Døgnhusene er et tilbud, hvor udgangspunktet for behandlingen, er at støtten til brugerne ydes som overfor borgere i eget hjem. Det betyder bl.a., at det er servicelovens magtanvendelsesregler, der finder anvendelse i døgnhuse, og ikke tvangsbestemmelserne i psykiatriloven.

Døgnhuse er et alternativ til ophold på sygehus og ophold efter servicelovens § 93, stk. 1 nr. 1. Med forslaget kan amtskommunerne således oprette døgnhuse i stedet for eller som supplement til åbne psykiatriske afsnit på psykiatriske sygehuse.

Bidrag til den særlige pensionsopsparing, også kaldet SP-bidrag

Med vedtagelsen af servicelovens § 29 a i december 2002 fik forældre ret til at modtage en særlig supplerende ydelse, hvis de mister deres deltidsarbejde, mens de modtager tabt arbejdsfortjeneste efter serviceloven for at passe deres

handicappede barn. Samtidig indsattes i ATP-loven regler om pligt til at betale SP-bidrag af den særlig supplerende ydelse.

Med lovforslaget, får socialministeren hjemmel til administrativt at fastsætte regler om kommunernes betaling og indberetning af SP-bidrag.

Ophævelse af servicelovens § 146

Reglerne om frit valg af særlige personlige hjælpemidler har ikke givet anledning til særlige problemer, og der skønnes derfor ikke at være behov for at opretholde en særlig revisionsbestemmelse.

Det samlede lovforslags økonomiske konsekvenser vedr. alene ledsageordningen. Denne skønnes at udgøre 6,0 mio. kr. årligt fra 2004 og frem. Det er i forbindelse med udmøntning af satspuljen for 2004 aftalt, at merudgifterne afholdes af satspuljemidler.

Forslaget skal forhandles med de kommunale parter.

Med disse bemærkninger skal jeg indstille lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.